

Astfel, acțiunile inculpatului Gotișan Nicolai în cadrul urmăririi penale au fost calificate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare ebrietate cu grad avansat*.

La faza ședinței preliminare inculpatul Gotișan N. a declarat demers privind examinarea cauzei în baza probelor, administrate la faza urmăririi penale, cu care el a luat cunoștință și nu dorește prezentarea unor probe noi și își recunoaște vinovăția în baza învinuirii înaintate.

Instanța a admis demersul privind examinarea cauzei după procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs de către condamnatul Gotișan N., care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie eliberat de răspundere penală cu trageră la răspundere administrativă, argumentând următoarele:

- sentința emisă în partea aplicării pedepsei o apreciază ca fiind pasibilă casării, deoarece instanța neîntemeiat a respins argumentele condamnatului și ale apărătorului acestuia privind necesitatea aplicării în privința lui a art. 55 Cod penal, ce reglementează liberare de răspundere penală cu trageră la răspundere administrativă și i-a numit o pedeapsă penală sub formă de amendă;

- instanța nu a luat în considerație argumentele precum, că el a comis infracțiunea pentru prima dată, infracțiunea vizată nu este gravă, lipsește prejudiciul, anterior nu a fost tras la răspundere penală, este un bun familist, este caracterizat pozitiv la serviciu și poate fi corectat fără trageră la răspundere penală;

- pedeapsa stabilită sub formă de amendă nu este în stare să o achite, are la întreținere copil bolnav, în fiecare an el trebuie să ducă copilul la centrul de reabilitare pentru a trece curs de tratament;

- ignorarea datelor personale, necercetarea chestiunii privind posibilitatea corectării fără trageră la răspundere penală și aplicarea pedepsei penale, constituie o vădită încălcare a instanței în drepturile lui.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, recursul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a lui Gotișan N. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În instanța de judecată în cadrul ședinței preliminare, inculpatul Gotișan N. a depus cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, care îi sunt cunoscute, și pe care le consideră suficiente, și față de care el nu are careva obiecții.

Inculpatul Gotișan N. a atacat sentința doar în partea numirii pedepsei, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care el să fie liberat de

răspundere penală cu trageră la răspundere administrativă, adică să fie aplicate în privința lui prevederile art. 55 Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs a menționat că, argumentele invocate de inculpat referitor la aplicarea față de ultimul a prevederilor art. 55 Cod penal, sunt neîntemeiate, deoarece prin aplicarea prevederilor menționate nu v-a duce la atingerea scopurilor legislației penale privind restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și de către alte persoane. Or, potrivit cazierului contravențional din 06.01.2016, eliberat în privința lui Gotișan N., ultimul a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional, în urma căreia i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 lei, cu calcularea a 5 puncte de penalizare.

Astfel, instanța de recurs a menționat că, contravenția comisă, la fel, este legată de mijloc de transport, și anume conducerea social-periculoasă a mijlocului de transport pe drumuri publice în stare de ebrietate cu grad avansat, punând în pericol mai multe persoane.

Conform art. 24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.

Din descifrarea rezultatelor analizei dispozitivului DRAGER ALCOTEST, rezultă, că în aerul expirat de Gotișan N. se conține 0,70 mg/l de concentrație a aburilor de alcool, ceea ce corespunde cu grad pronunțat, și este stare de ebrietate cu grad avansat, deoarece depășește concentrația alcoolului de 0,3 mg/l în aerul expirat, valabil la momentul comiterii infracțiunii și la momentul emiterii sentinței pe cauză.

Astfel, examinând această faptă prin prisma art. 24 Cod penal rezultă, că inculpatul nu poate fi eliberat de răspundere penală.

Instanța de recurs a menționat, că argumentele menționate ale inculpatului Gotișan N. și apărătorului lui nu pot fi recunoscute ca unele exclusive, deoarece instanța de judecată în procesul de individualizare a pedepsei a ținut cont de aceste circumstanțe ale cauzei, numindu-i pedeapsa cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de amendă în mărime de 562,5 unități convenționale, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

Concomitent, a menționat, că în ședința de judecată în timpul audierii inculpatului Gotișan N., acesta a explicat, că dacă în privința lui va fi numită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, aceasta îi va leza onoarea și demnitatea.

Instanța de recurs a statuat și temeinicia pedepsei complementare, stabilită de instanță inculpatului Gotișan N., sub formă de privare a dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, deoarece conform sancțiunii articolului în cazul dat pedeapsa complementară este prevăzută ca una obligatorie și instanța de

judecată nu a avut temeiuri juridice pentru eliberarea de pedeapsă complementară, numindu-i ultimului un termen minim de privare a dreptului de a conduce mijloace de transport, ținând cont de gradul prejudiciabil neînsemnat al infracțiunii săvârșite.

5. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs în anulare de condamnatul Gotișan N., care solicită casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie eliberat de răspundere penală cu tragere la răspundere administrativă, invocând repetat aceleași motive enunțate la pct. 3 al prezentei decizii.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului în anulare declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 456 Cod de procedură penală, recursul în anulare fiind supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. 431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) al aceluiași Cod, art. 4§2 al Protocolului nr. 7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prevederile pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul atestă că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub

incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Cu referire la prezenta cauză, Colegiul penal constată că recurentul invocă în calitate de motiv de anulare faptul, că instanțele judecătorești inferioare i-au stabilit condamnatului pedeapsa prea aspră, fără aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, prin care condamnatul Gotișan N. să fie liberat de răspunderea penală și tras la răspundere contravențională.

Privitor la argumentele condamnatului că i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră fără a se ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, Colegiul penal menționează că o astfel de eroare de drept la caz nu se atestă, acest fapt fiind pe deplin elucidat și în instanța de recurs, care a stabilit că, infracțiunea săvârșită de condamnat se califică ca fiind una ușoară, sancțiunea căreia prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Condamnatul a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, care prevede la pct. (8), că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, Colegiul penal constată că la aplicarea pedepsei condamnatului pentru infracțiunea comisă, instanța ierarhic inferioară a individualizat pedeapsa ținând cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, aplicând condamnatului o pedeapsă echitabilă în limitele minime fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Având în vedere și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea

pedepsei, fiind astfel la caz, imposibilă liberarea de la răspunderea penală a inculpatului, cu tragere la răspundere contravențională potrivit prevederilor art. 55 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele cauzei sus menționate, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată condamnatului, este legală și echitabilă, iar argumentele recursului privind posibilitatea aplicării față de condamnat a prevederilor art. 55 Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, deoarece față de condamnatul Goțișan N. a fost aplicată pedeapsă echitabilă stabilită de legea penală, inclusiv de sancțiunea normei în baza căreia a fost condamnat și anume amenda, redusă cu $\frac{1}{4}$ sub limitele minime în baza prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească contestată, Colegiul penal atestă că nu se constată vreun viciu fundamental sau erori de drept, ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești deja irevocabile și ar da temei de intervenire în procedura precedentă.

Conform prevederilor art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin. (1) al acestui articol sau este declarat repetat.

Astfel, în baza circumstanțelor constatate, Colegiul penal conchide că recursul în anulare declarat de condamnatul Goțișan Nicolai, urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. art. 456 alin. (1) și (3), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de condamnatul Goțișan Nicolai, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **15 mai 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana